

Saskia Noort

Koorts

UITGEVERIJ
XL
DEVENTER

Voorwoord

Okay, eerst een coming-out : ik ben geen thrillerliefhebber. Au. Vroeger, in mijn tienerjaren, wel. In de bibliotheek op de Westermarkt in Tilburg liep ik altijd rechtstreeks naar de kast met de doodshoofdjes. Ik hield vooral van occulte thrillers. *De wachter* van (ik heb het moeten googelen, het boek stamt uit 1975) Jeffrey Konvitz. *Rosemary's Baby*. *The Exorcist* en Exorcist-achtige boeken. Duivels, bloed, wegdraaiende ogen, om-draaiende hoofden.

Mijn favoriete thriller aller tijden heette *Jachtweekend*. Daar gebeurde weinig bovennatuurlijks in, het ging gewoon over een paar mannen die jaarlijks een weekendje aan de boemel gingen en dan in plaats van veel bier, wodka en een potje Risk een ander idee van lol hadden. Ze pikten onderweg een liftend stel op, namen die mee naar hun boshut, verkrachtten de vrouw en lieten vervolgens het stel met een halfuur voorsprong los en gingen dan op jacht. Vandaar vermoedelijk de naam van het boek. Ik heb het met veel plezier gelezen.

Daarna heb ik tot aan mijn schrijverschap geen thrillers meer gelezen. De eerste was er eentje van Saskia Noort. Ik begon met *De eetclub*, daarna las ik *Afgunst*, *Nieuwe burenen*, *De verbouwing* en *Koorts*.

Laat ik heel eerlijk zijn: als Saskia geen goede vriendin van me was geweest, weet ik niet of ik aan haar boeken was begonnen. Toch ben ik fan van Saskia. Ze heeft als schrijver een ongeëvenaard gevoel voor man-vrouwverhoudingen. Daarom ben ik gek op haar columns met Jan Heemskerk, waarin ze elkaar de wereld uitleggen door de ogen van hun eigen sekse, en geniet ik van haar verhalen als we samen op een podium staan met Nightwriters.

Maar ook haar thrillers lees ik met veel plezier. Ten eerste omdat ik het een eer vind om ze te mogen lezen in de manuscriptfase, en er dan nog wat van te mogen zeggen ook. Of ze luistert naar mijn commentaren laat ik in het midden.

Ten tweede omdat ik vind dat niemand in Nederland zo'n feilloos gevoel voor de tijdgeest heeft als Saskia. Ze is van origine journaliste en dat lees je terug. Ze kruipt bij ieder boek in het hoofd en hart van de vrouw van dat moment, ze weet wat vrouwen bezighoudt. *De verbouwing* (plastische chirurgie), *Nieuwe burenen* (burenliefde als uitlaatklep vanwege de saaiheid van een Vinex-wijk), *Koorts* (de behoefte van de huismus om zich te transformeren tot een *party animal* op Ibiza): ze kwamen allemaal precies op het juiste moment.

Ze doet me wat dat betreft denken aan het reclamebureau waar ik in de jaren negentig werkte, destijds

een van de beste bureaus van Nederland. We werkten onder andere voor Volkswagen, Sony en Centraal Beheer. Commercials waar mensen graag naar keken, waar mensen om moesten lachen, die publieksprijzen wonnen. Reclame is, als het goed is, een spiegel van de maatschappij op dat moment. Zet een aantal Centraal Beheer-commercials van de laatste twintig jaar achter elkaar en je krijgt een mooi beeld van het sentiment in het land, wat er speelt, wat de mensen bezighoudt.

Zo is het ook met de boeken van Saskia Noort. Misschien is dat wel haar grootste literaire verdienste: het tonen van de tijdgeest, de afspiegeling van wat vrouwen (en vooruit, ook mannen) bezielt in een periode. Als je haar boeken over vijftien jaar leest, zie je de tijdgeest van 2003, van 2006, van 2009, van 2011 en nu weer van 2013. Er zijn weinig schrijvers over wie je dat kunt zeggen.

En er gaat nog een vergelijking op met reclame. Daarin hadden wij een Gouden Wet.

You can fool all the people for some time.

You can fool some people all the time.

But you can't fool all the people all the time.

Steevast worden er enkele honderdduizenden stuks van Saskia's boeken verkocht. Dat zegt genoeg.

Mensen zijn niet gek. En daarom is iedere nieuwe Saskia Noort weer een bestseller.

Dat maakt haar tot de thrillerkoningin van Nederland.

Kluun, maart 2013

Voor mijn woordkunstenaar Frans

Freedom is just another word for nothing left to lose.
- Janis Joplin, 'Me and Bobby McGee'

Who's to say what a 'literary life' is? As long as you are writing often, and writing well, you don't need to be hanging-out in libraries all the time.
Nightclubs are great literary research centers. So is Ibiza!

- Roman Payne, *Cities & Countries*

Het is de snijdende pijn die het eerst tot me doordringt. Alsof er hete breinaalden door mijn hersenen gaan. Een ondraaglijke druk op mijn ogen, die ik probeer te openen. Even weet ik niets, behalve dat ik in het water lig, dat ik naar boven moet, dat mijn hoofd op ontploffen staat. Mijn mond opent zich en er golft zout water naar binnen. Ik hoest. Het prikkelt mijn neus, mijn ogen en het schrijnt tussen mijn benen. Mijn benen spartelen. Mijn armen maaien. Om me heen is het zwart. Vanbinnen ook. Ik weet niets. Ik ben hol. Een omhulsel. Ik drijf in de leegte. Misschien verdrink ik. Misschien maakt dat me niet meer zoveel uit.

Voor leven is kracht nodig. Voor overleven nog meer. Zo zachtjes dobberend weg te glijden, me over te geven aan de rust, het is een aantrekkelijk idee. Met moeite open ik mijn ogen weer. Dit lichaam leidt een eigen leven. De armen en benen bewegen vanzelf, net genoeg om het hoofd een stukje boven water te houden.

In de verte klinkt dof gebonk. Ergens aan de kust is